

ΚΥΘΡΕΑ - ΙΕΡΑ ΔΕΝΔΡΑ - ΕΙΡΗΝΗ

Στοχασμοί

Από αρχαιοτάτων χρόνων τρία ήσαν τα δένδρα που εθεωρούντο υπό ωρισμένων λαών ιερά.

Συγκεκριμένα ο φοίνικας εθεωρείτο ιερός υπό των αρχαίων Αιγυπτίων. Ακόμη και σήμερα το δένδρο αυτό θεωρείται ιερόν από όλους τους Μωαμεθανούς οι οποίοι συμβουλεύονται από το Μωάμεθ να το σέβονται διότι επλάσθη από τον ίδιον άργιλλο που επλάσθη και ο άνθρωπος. Το δένδρο αυτό θεωρείται επίσης ιερόν από τους Εβραίους.

Το άλλο δένδρο το οποίο εθεωρείτο ιερόν είναι ο δρύς δηλαδή η βελανιδιά την οποία εθεωρούσαν ιερόν οι Γαλάται και άλλοι λαοί της βορείου Ευρώπης.

Και το τρίτο ήταν η ελαία που έχει και την πιο μακρά ζωή. Το δένδρο αυτό της Ειρήνης και της Ευτυχίας που ζει περί τα 2000 χρόνια εθεωρείτο ιερόν υπό των αρχαίων Αθηναίων και επροστατεύετο δια νόμου υπό του Αρείου Πάγου.

Για μας τους Κυθρεώτες το δένδρο αυτό που εκάλυπτε μεγάλες εκτάσεις στη περιοχή μας ήταν θέβαια κάτι παραπάνω από ιερό. Για τους πιο πολλούς από μας ήταν χωρίς υπερβολή η ίδια η ζωή μας. Γιατί εκτός του ότι μας έδιδαν τα προς το ζήν, εστόλιζαν το φυσικό περιβάλλον της περιοχής και μας έφερναν την ψυχική γαλήνη που τόσο την χρειαζομαστε στην καθημερινή μας ζωή.

Γράφοντας αυτό το σημείωμα σκέφτομαι και συλλογίζομαι τι να έγιναν άραγε εκείνες οι ωραίες ελιές που με τόσους κόπους φύτεψαν και μεγάλωσαν οι πάπποι και προπάπποι μας. Αλήθεια σκέφτομαι και αναρωτιέμαι πότε επιτέλους αυτές οι ελιές που πότισε ο ιδρώτας και το αίμα των προγόνων μας θα ξαναγίνουν και πάλιν δικές μας.

Ξέρουμε πως ο λαός μας προδόθηκε πολλές φορές από την Δύση. Ξέρουμε πως τη μεγάλη συμφορά παρσεκείασαν και

συνετέλεσαν η οχι ασυνήθης στην εθνική μας ιστορία προδοσία της Δύσης. Όμως τώρα που βλέπουμε να πνέει ένας καινούργιος άνεμος και λαμβάνουν χώρα κοσμογονικές αλλαγές που διαμορφώνουν νέα συστήματα σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων και των λαών, θέλουμε να πιστεύουμε πως και το δικό μας πρόβλημα θα λυθεί με τον πιο δίκαιο τρόπο. Όλα δείχνουν ότι οι παλαιές αντιλήψεις αποβάλλονται για να δώσουν τη θέση τους στη κανονική πορεία της ανθρωπότητας που δεν είναι άλλη από την ισορροπημένη ζωή του δικαίου όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα θα γίνονται σεβαστά και η σκεψη των πολέμων και των μεγάλων συμφερόντων θα απομονωθούν για πάντα. Ήδη όλοι οι άνθρωποι και οι λαοί κατακρημνίζουν τα τείχη που τους χώριζαν και ζητούν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους να μη απέχει ο ένας από τον άλλον. Ζητούν ελευθερία και δημοκρατία, ζητούν να εφαρμοσθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και να πάψει ο ισχυρός να επιβάλλεται του αδυνάτου.

Ας ελπίσουμε πως αυτή η ισχυρά φωνή που ακούεται από το ένα άκρο της γης στο άλλο, θα συγκινήσει όλες τις δυνάμεις μικρές και μεγάλες και θα μας βοηθήσουν, ώστε να επαναφέρουμε στο νησί μας την γαλήνη και την ειρήνη που τόσο την ποθούμε και την διεκδικούμε για τόσα χρόνια.

Νομίζω πως καμιά δύναμη στον κόσμο δεν μπορεί να μας αρνηθεί το δικαίωμα να επιστρέψουμε στο τόπο που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε για να μπορέσουμε να επαναγείρουμε τις κρημισθείσες εκκλησίες μας και να αποκαταστήσουμε τις μαυροφορεμένες Ελληνίδες μούσες που για δεκαπέντε τόσα χρόνια τραγουδούν πένθιμα στα λιοχώρια και τα περιβόλια μας, στα σπίτια και τα σχολεία μας στους μύλους και τα χαντάκια τους. Θέλουμε να πιστεύουμε πως αυτές οι δυνάμεις θα καταλάβουν